

часть побѣгнѣхъ отъ тамъ и като са покачихъ на върха на гората видѣхъ че и тамъ са е отворила една широка пропасть, които никоги не бѣхъ виждала, и изъ нея излѣзвахъ черны стълпове отъ дымъ и толкози смъртоносны, щото ма задушихъ и безъ малко да изгубѣхъ жизненитѣ си силы. Пакъ отидохъ въ пещерата си и като зехъ малкото си пары и былкы оставихъ дълговременното си живѣлише, защото сѣкоги имамъ на умъ пророчеството на моитѣ праотцы Тирренитѣ. *Когато са отвори гората градътъ още са разруши; когато дымътъ опаше върха на юрата на обгорѣлытъ мѣста, скръбъ и страданія ще стопълѣтъ сърцето на Сыноветь ан Морето.*

Учителю страшный! преди да оставѣхъ туй мѣсто и да отида да търсѣхъ друга страна, азъ са рѣшихъ да са евѣхъ предъ тебе. Сърцето ми ми предсказва, какъто та гледамъ и ма гледашь, че земетресеніето, което преди шестнайсетъ години събори до основаніе този градъ, не е было друго освѣнъ предтеча на едно поужасно и погибелно бѣдствіе. Стѣнитѣ на Помпея сѣ създаны надъ полога на Смъртъта и надъ страшната рѣка Ахеронтъ. Послушай моя съвѣтъ и са оттегли отъ тука.

— Вълшебнице! оцѣнявамъ привързанността ти къмъ мене, и не ще ма намѣришь непризнателенъ. На онѣзи трапеза лежи довольно злато, земи го, нека бѣди твое, защото до този часъ освѣнъ жрецытъ на Изида непознавамъ нѣкого който бы са погрижилъ да избави Арбака отъ опасность. Знаковетѣ които си видѣла въ утробата на угаснѣлыя вулканъ, предсказватъ вѣроятно нѣкое бѣдствіе на града, може бы трусъ поужасенъ отъ предишнія. Но какъто и да е, има и друга причина заради които азъ трѣба да ускорѣхъ отдалечаваньето си отъ туй мѣсто, и този вечеръ ще са приготвѣхъ. Но къдѣ мыслишь ты да отидишь Тирренска дѣщи?

— Днесъ отивамъ въ Херкуланумъ, и отъ тамъ ще обиколѣхъ крайморіето на Кампанія, докато случъ едно сгодно мѣстопребываніе. Немамъ пріятели въ този свѣтъ, и едничкытъ ми другари, зѣмьата и лѣсацата, умрѣхъ вече. Но ты, тривеличайшій Меркуріе, ми са обща едно двайсетъ годишно продълженіе отъ животь.

— Да, отговори египтянинътъ, общахъ ти го; но о жено, (и тѣй като пыташе облегнѣлъ са бѣ на лакѣтя си и съ любопытство са взираше въ физиономіята ѣ) кажи ми, молята, защо толкози пламенно желаешъ да продължишь живота си и каква услада намѣрвашъ въ живота?

— Азъ ненамѣрвамъ никое наслажденіе въ живота, но смърта са